

større Indtægt af Øllet, end han ellers vilde kunne faa. Naar vi tænke paa, at man, da vi i Fjor behandlede Toldloven, priste i høje Toner, at man vilde komme til en udækket Nedgang i Toldafgifterne, og hvad dertil hører, paa 2½ Mill. Kr., er det underligt at se, at første Gang vi igen komme til at behandle en Afgiftslov, saa søger man atter at indvinde noget af disse 2½ Mill. Kr. Jeg skal gøre opmærksom paa, at 133,000 Kr. er altfor lavt sat.

Det er en Beregning ad hoc, for Tilfældet. Men tager man de Tal, som kendes fra det sidste Statsregnskabs Ølafgift, og det Tal, der er sat paa Finanslovsforslaget for 1909—10, saa kommer man til et noget højere Tal, nemlig omtrent 140,000 Kr. — Det er altsaa lykkedes Finansministeren at holde de 7,000 Kr. ude. Nu ser jeg ikke nogen Grund til, at Ølbryggerne atter skulle af med 140,000 Kr. mere, end de have kunnet forudsætte. Og ganske sofistisk, forekommer det mig, ganske urimeligt er det, at man opstiller det som rimeligt, at Bryggerierne kunne indvinde Halvdelen af dette Beløb ved de Toldnedsættelser, man den Gang gav som Støtte for Industrien. Man kan mene, hvad man vil om disse Toldnedsættelser, om det var rimeligt at foretage dem eller ej, men er man en Gang gaaet til dem, og har man udtalt baade fra Ordførerens og fra Ministerens Side, at det var noget, der skulde komme Industrien til gode, saa er det underligt, at man 3—4 Maaneder efter siger, at nu skal det ikke mere komme Industrien til gode, nu tage vi foreløbig i Virkeligheden over det dobbelte gennem denne Afgift. Det tror jeg ikke vil kunne vinde Tilslutning her i dette høje Ting fra mange Sider. Jeg har hørt Tilslutning dertil fra Regeringspartiets Side, men vi vente jo heller ikke nogen Kritik fra dette Partis Side overfor den i Øjeblikket værende Finansminister. Derfor er det naturligt, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal) udtalte sig uden Kritik og med Forbavelse over, at man overhovedet vovede at omtale det Lovforslag, der var kommet fra Finansministeren, det var ikke andet, end man kunde vente.

Jeg er altsaa enig med de Herrer, der have udtalt sig imod Lovforslagets Princip, Afrunding af Skatten opad, den er der ingen Grund til at gaa ind paa. At man er nødt til at gaa ind paa, at Metersystemet anvendes ogsaa paa Ølskatten, det er klart. Jeg ser med en vis Beklæghed paa, at vi miste de gamle Ord som Tønde, Pægl, Pot o. s. v., og jeg ved for Resten ikke, hvor-

for det skal hedde Hektoliter, jeg vilde henstille, at det kom til at hedde Hundredliter, saa var der dog nogen Sandsynlighed for, at Folk kunde gøre sig et Bægreb om, hvad det var. Men selv om man nu gaar med til Lovforslagets formelle Del, er der ingen Grund til at tro, at dette høje Ting skulde være med til at give Ølindustrien en større Afgift, end den i Øjeblikket har. At det vil gaa saaledes, som den ærede foregaaende Taler har sagt, at man vilde vælte Afgiften over paa Forbrugerne, synes mig, naar man ser hen til, hvor udmærket denne Industri drives, at være lidet sandsynligt.

Jørgen Pedersen: Der er flere af de ærede Talere, der have sammenlignet dette Forslag med det, vi vedtog i Fjor, da vi forhøjede Spiritusskatten uden at tage Brændevinen med ind under denne Forhøjelse. Den Gang fik Brændevinen jo alligevel en lille Forhøjelse af samme Grund, som man nu foreslaar at give Øllet en Forhøjelse, nemlig af den Grund, at man skulde foretage en Forandring fra det gamle Maal til det nye. Det ligger ret naturligt at tage denne Sammenligning, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Forhøjelse, som Brændevinen fik ved, at 18 Øre pr. Pot blev til 19 Øre pr. Liter, var forholdsvis knap saa stor som den, Øllet vil faa efter det foreliggende Forslag. Og medens der, efter min Opfattelse, ikke var noget at sige til, at man rundede Brændevinsskatten af opad til de 19 Øre pr. Liter, saa stiller Forholdet sig, synes det mig, noget anderledes for Øllets Vedkommende. Brændevinsskatten er jo, som vi vide alle, forholdsvis overordentlig lav. Der er mange, og jeg tror, der bliver flere og flere, som ville finde, at den kunde med Rette være en noget større Forhøjelse end den, vi gik til i Fjor. I Modsætning dertil er Ølskatten jo høj. Den udgør mindst 50 pCt. af Værdien, og man har neppe noget andet Sted saa høj en Ølskat. Dermed vil jeg ikke sige, at den er urimelig høj, for jeg har i sin Tid selv været med til at foreslaa en endnu højere. Men jeg vil sige, at noget rimeligt Forhold mellem Skatten paa Bajerskøl og Skatten paa Brændevin er der ikke. Det Forhold er ikke rimeligt, og jeg tror heller ikke, at det i Længden vil kunne opretholdes. Naar man altsaa gik ganske lidt opad med Afgiften paa Brændevin for at faa den svaret efter det nye Maal, og man vil runde af paa Ølskatten af samme Grund, vilde det efter